

Moord op de Pink Express

De roze moorden reconstrueert onopgeloste LGBT-moordzaken

Helaas is homofob geweld brandend actueel. Twee moorden in Luik, gaybashing in Gent en Aalst. De regering verzwakt straffen op discriminerend geweld. Journalist en auteur Paul Hofman schreef De roze moorden, een boek over onopgeloste moorden op holebi's.

**“ANTIHOMOGEWELD
RAAKT JE TOT HET
DIEPST VAN JE VEZELS”**

Hofman beschrijft zestien zogenaamde cold cases, onopgeloste strafzaken. Hij focust op moorden op homo's en lesbiennes. Van recent tot net na de oorlog. De roze moorden zijn een tijdsdocument en een betoog voor een betere opvolging van homofob geweld.

De Magneet: U kiest als definitie voor antihomogeweld “geweld tegen homo's en lesbiennes”. Waarom die keuze? Homofob geweld kan ook tegen hetero's en niet elk geweld tegen holebi's is per se homofob.

Paul Hofman: “Het begrip homofob geweld is geen vastomlijnd begrip. Ook de discriminatiegrond ‘homoseksuele gerichtheid’ laat geen ruimte voor interpretatie. Moord en doodslag zijn ernstige delicten maar ook zaken als intimidatie, treiterijen en structureel pestgedrag vallen hieronder, kortom, alle zaken waar sprake is van strafrechtelijk verwijtbaar en te vervolgen gedrag jegens homoseksuelen. Fysiek en psychisch geweld hebben grote impact op de slachtoffers. Homofob geweld is gekoppeld aan een bevolkingsgroep die een andere seksuele geaardheid heeft, dus in mijn omschrijving beperkt antihomoseksueel geweld zich tot deze groep. Ik reken uiteraard ook lesbiennes en biseksuelen bij antihomoseksueel geweld.”

DM: Antihomogeweld is tegenwoordig mediagenieker. Ziet u het aantal meldingen nog stijgen?

PH: “Het aantal meldingen van antihomoseksueel geweld stijgt nog steeds. Alleen al in de politieregio Amsterdam-Amstelland waren er in 2010 487 meldingen van homofob gedrag (waaronder delicten als moord, doodslag, pesten, discrimineren etc.) Het jaar daarvoor was dit 30 procent minder. Ook in andere politieregio's is er een stijging waarneembaar. Maar omdat het grootste aantal homo's in de Randstad woont, is de toename hier het meest significant. Ook de laatste weken hebben zich een aantal incidenten voorgedaan in Amsterdam (bedreigingen via Twitter door een 29-jarige man uit Dordrecht die zou zorgen dat ‘er iets met homo's zou gebeuren’). Ook het feit dat opvarenden van een deelnemende Turkse homoboot aan de Canal Pride tijdens gaypride in Amsterdam werden bedreigd, spreekt boekdelen. Zelf ben ik onlangs ook uitgescholden voor ‘vieze homo, wat moet je’. Dit raakt je tot het diepst van je vezels.”

DM: Anderzijds, denkt u dat onopgeloste moorden op holebi's zullen verminderen. Het taboe verminderd, waardoor het roze aspect niet meer een schande is en dus minder verzwegen wordt.

PH: “Het taboe lijkt te verdwijnen maar het is een feit dat alles wat te maken heeft met homoseksualiteit gevoelig blijft. Moord en doodslag zijn van alle tijden en discriminatie omdat je een ander geloof, ras of seksuele geaardheid hebt zal er altijd wel blijven. Doordat de overheid, justitie en politie er prioriteit in hun beleidsmaatregelen van maken, is het homofobe geweld zichtbaarder. Ook de aangiftebereidheid is groter. Aandacht voor het probleem antihomogeweld is en moet op de kaart blijven staan naar mijn mening. Het kan toch niet zo zijn dat een homo minder is dan een hetero? Kern is dat alles wat niet tot de norm behoort, anders wordt gezien. Daar vecht ik tegen. Ik kan met mijn pen als wapen de slachtoffers postuum een stem geven. Toegenomen aandacht in de media geeft meer inzicht in de problematiek en is dus zinvol.”

DM: U hebt uw boek moeten heruitgeven omdat een nabestaande van een van de beschreven slachtoffers het roze aspect betwistte. Hoe voelt u zich hierbij? Is dit een bewijs van een taboe, van een gevoelige snaar?

PH: “Het zonder noodzaak en zonder overleg uit de handel nemen van het boek door een uitgever getuigt van angst voor zaken die met homoseksualiteit te maken hebben. Ik voelde me gekwetst en terneergeslagen. Maar ik ben strijdbaar, dat zit in mijn genen. Mijn vader en grootvader waren zelf politiemannen die respect en gelijkwaardigheid hoog in het vaandel hadden staan. Dat heb ik meegekregen. Als het betekent dat ik zelf het boek op de markt moet brengen, dan doe ik dat. Het onderwerp homofob geweld is te belangrijk om te negeren. De zaak betreffende een zaak in het boek laat zien dat het laagje acceptatie flinterdun is, als homo wordt je hooguit getolereerd. Dat vind ik schokkend en diepriet.”

**“ IK BEN TELEURGESTELD DAT
SLECHTS ONGEVEER
10% VAN DE HOMO'S
MELDING DOET VAN
ANTIHOMOSEKSUEEL
GEWELD”**

DM: Wat kunnen politie en justitie doen om homofoob geweld tegen te gaan en incidenten beter op te volgen?

PH: “Belangrijk is dat de drempel om bij de politie aangifte te doen laag is. En dat je 24 uur per dag waar dan ook in Nederland aangifte kunt doen van homofobe delicten. In sommige korpsen doen ze dit perfect middels contactpersonen van de homogroepen Roze in Blauw (die permanentiediensten hebben), in andere korpsen is er een lacune aan kennis over antihomoseksueel geweld. Maar in tegenstelling tot een tiental jaren geleden is de situatie drastisch verbeterd. Het Openbaar ministerie bestraft de homofobe zaken strenger. Het nationaal actieplan tegen homofoob geweld in België juich ik vanuit de grond van mijn hart toe. Ik denk dat de vermoorde politicus en openlijk homoseksuele Pim Fortuijn een lans heeft gebroken voor homo’s. Het is een goede ontwikkeling dat de Belgische premier Elio di Rupo zelf homo is en zonder enige discussie over geaardheid het gezicht van een vrijzinnig land is. Deze rolmodellen heeft de gay community nodig.”

DM: Vaak wordt gezegd dat politie de drempel moet verlagen voor slachtoffers. Maar hebben ook slachtoffers van homofoob geweld, ook geen verantwoordelijkheid? Mag een moeilijke procedure een excuus zijn om niets te melden

PH: “Een moeilijke procedure is geen reden om homofoob geweld niet te melden. Want realiseer je dan dat wat niet gemeld wordt, ook niet gebeurt is. Ik roep ieder op altijd melding te doen. Dat iemand anders geaard is, mag nooit een discriminatiegrond zijn. De politie verlaagt de drempel, justitie eist fiks hogere straffen en nu is het aan slachtoffers de bal er in te schieten. Dus ja, de verantwoordelijkheid van slachtoffers melding te doen is pure noodzaak. Ik ben teleurgesteld dat slechts ongeveer 10% van de homo’s melding doet van antihomoseksueel geweld (onderzoek van de gemeente Amsterdam in 2010).”

Timothy Junes

De roze moorden is in eigen beheer uitgegeven en te bestellen op www.paulhofman.nl. Het boek kost 19,95 euro.

“BELANGRIJK IS DAT DE DREMPEL OM BIJ DE POLITIE AANGIFTE TE DOEN LAAG IS”